

בש"פ 8809/14 - שלמה מולקנדוב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8809/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: שלמה מולקנדוב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 16.12.2014 במ"ת 4138-02-13

בשם העורר: עו"ד ליאור כהנא

בשם המשיבה: עו"ד נורית הרצמן

החלטה

1. מונח לפניי ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מ"ת 4138-02-13), בגדרה נדחתה בקשת העורר לשחררו לחלופת מעצר, לאחר שזו נבחנה על ידי שירות המבחן.

נגד העורר ושלושה אחרים הוגש כתב אישום מאוחד לפני כשנתיים. חלקו של העורר קטן ביחס לשאר המעורבים, ומיוחס לו אישום אחד מבין ארבעת האישומים בכתב האישום. בתמציתית יתואר שהארבעה קשרו קשר לסחוט את המתלונן באיומים ובכוח על מנת שיעביר אליהם כספים. באחד המקרים, היחיד בו היה מעורב העורר, התקיימה

פגישה בין הארבעה למתלונן, בה דרשו ממנו 30,000 ₪. העורר אמר למתלונן שהוא עשה "הרבה טעויות של בית סוהר", בעט בו והכה אותו באגרופים. בהמשך שניים מהמעורבים האחרים תפסו את המתלונן, כשניסה לעזוב את המקום, היכוהו ולאחר מכן המעורב הרביעי התנה את עזיבתו בתשלום 100,000 ₪ למחרת. בעקבות האירוע ובשל פחדו של המתלונן, הצליח ללוות 50,000 ₪ ומסר את הכסף לאחד משאר המעורבים. בהמשך למפגש, יתר המעורבים, ולא העורר, פנו למתלונן פעמים נוספות ואיימו עליו. בגין המעשים המתוארים מיוחסות לעורר עבירות של סחיטה באיומים, סחיטה בכוח, הדחה בחקירה וקשירת קשר לביצוע פשע (להרחבה ראו החלטת השופט א' שהם בבש"פ 5113/14).

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המשיבה בקשה לעצור את העורר. הבקשה התקבלה. העורר עצור עד כה כשנתיים, כאשר מעצרו הוארך על ידי בית משפט זה מעת לעת לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בהארכת המעצר החמישית קבע השופט ח' מלצר (בש"פ 9857/14) כי מעצרו של העורר מוארך, אך בהתחשב בחלופי הזמן ובחלקו הקטן יחסית במעשים המיוחסים - יש לערוך תסקיר עדכני בעניינו ולבחון את שחרורו ככל שתוצע חלופת מעצר הדוקה. בעקבות זאת הוזמן תסקיר והתקיים הליך בבית המשפט המחוזי. על פי התסקיר, רמת המסוכנות הנשקפת מהעורר לא השתנתה ביחס לתסקיר שנערך בעניינו עם מעצרו. באשר לחלופת המעצר שהוצעה - זוג חברים קרובים של העורר - שירות המבחן סבר שעל אף הנכונות והאכפתיות שלהם כלפי העורר, והתחייבותם שידאגו לכך שהוא ישמור על תנאי השחרור וייתייב לדיונים, עולה שהם יתקשו למלא את התפקיד. הטעם לדבר הוא שהם הורים לחמישה ילדים קטינים וכן מבחינה כלכלית. לנוכח האמור, דחה בית המשפט המחוזי את בקשת העורר ומכאן הערר שבפניי.

3. אודה כי לעניין פנים לכאן ולכאן. מצד אחד, משמעות ההחלטה האמורה של השופט מלצר היא כי יש להזמין תסקיר ולשקול את העניין בכובד ראש. אך, כך מדגישה המשיבה, הדבר אכן נעשה, והרי השופט מלצר לא קבע להורות על שחרורו של המשיב בכל מקרה. מהצד האחר, נדמה כי נימוק אחד של הסנגור מטה את כף ההכרעה אל עבר קבלת הערר באופן חלקי. שירות המבחן הדגיש את השיקול - והעניין לגיטימי - כי לא ברור באיזו מידה הערבים שהוצעו יצליחו לעמוד במשימה לאורך זמן. ואולם, התיק העיקרי בעניינו של העורר מצוי לקראת שלבי סיום. על התביעה להגיש את סיכומיה בקרוב וההגנה בעוד כחודש. גם בהנחה כי לנוכח ההיקף החריג של התיק, בית המשפט המברר יידרש לתקופה לא קצרה עד שיסיים את מלאכת הכרעת הדין. הרי ייתכן שעד לסוף הפגרה ייקבע מועד לשמיעת הכרעת הדין.

על כן, יש טעם כי העניין יוחזר לשירות המבחן לשקול האם הערבים המוצעים מתאימים למלא את התפקיד על רקע הנתון האמור. אין בכך להביע עמדה או לכוון את שירות המבחן לכאן או לכאן, אלא למלא כראוי את הוראת השופט מלצר. יתר על כן, העורר רשאי להציע חלופה אחרת או לשפר את החלופה שהוצעה. לשם כך הסנגור רשאי ליצור קשר עם שירות המבחן תוך שבוע ימים. התסקיר ייערך תוך שלושה שבועות. בית המשפט המחוזי יקבע דיון בסמוך לאחר מכן, בו יהיו רשאים הצדדים להעלות את טענותיהם בעניין שחרור העורר.

4. הערר מתקבל באופן חלקי, כאמור לעיל.

ניתנה היום, י"ד בטבת התשע"ה (5.1.2015).

ש ו פ ט
